

Af Landbrugsministeren:

Ny § 17.

4) „De i § 5 i Lov Nr. 151 af 18. Maj 1906 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaam. m. indeholdte Henvisninger til Lov Nr. 63 af 26. Marts 1898 § 8 og til samme Lovs § 8 b. ændres til henholdsvis § 8 og 8 d. i nærværende Lov.

Den i § 13 i fornævnte Lov af 18. Maj 1906 indeholdte Henvisning til Loven af 26. Marts 1898 § 9 ændres til § 9 i nærværende Lov“.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget i dets Helhed sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Der er her til Lovforslagets 3die Behandling stillet 4 Ændringsforslag, og jeg skal ganske kort omtale de 2. Det af Landbrugsministeren under Nr. 4 stillede Ændringsforslag kan jeg tilraade at vedtage. Den Lov, som vi i Fjor vedtog her i Folketinget om Fiskeriet i Gudenaam og Randers Fjord, henviste paa adskillige Steder til Paragraffer i Loven af 26de Marts 1898, og disse Paragraffer have i den Lov, vi nu staa i Færd med at vedtage, et andet Nummer. Dette Ændringsforslag, der tilsigter at bringe Overensstemmelse her, indeholder altsaa ikke nogen Realitet, men er en nødvendig Følge af Loven om Fiskeriet i Gudenaamen, og jeg anbefaler Ændringsforslaget.

Ogsaa det af Ordføreren under Nr. 3 stillede Ændringsforslag tillader jeg mig at anbefale. Det er stillet til 2det Stykke i § 13 og gaar ud paa, at de Mulkter, som de, der gøre sig skyldige i ulovligt Fiskeri, kunne idømmes, i Stedet for at tilfalde Kommunens Kasse, skulle tilfalde de fattiges Kasse i den Kommune, hvor vedkommende har gjort sig skyldig i det ulovlige Fiskeri. Vi havde ved 2den Behandling en Ændring til § 15, der gik ud paa det samme, og det her stillede Ændringsforslag er i Virkeligheden en Følge deraf, og det vil altsaa være nødvendigt, at det kommer med i Loven. Det er de to Ændringer, som jeg tillader mig at anbefale til Vedtagelse. Jeg ser, at det ærede Medlem for Københavns 3die Vagkreds (Alfred Christensen), som ogsaa har været Medlem af Udvalget, har stillet to Ændringsforslag, som jeg ikke i Øjeblikket skal omtale; jeg antager, det ærede Medlem selv vil motivere disse to Ændringsforslag.

Alfred Christensen: I det foreliggende Lovforslag om Ferskvandsfiskeri indføre vi Fredningsbestemmelser for Fisk, Fredningsbestemmelser, der gælde for Aaer, Søer og andre mere offentlige Vande, medens Fredningsbestemmelserne ikke udstrækkes til ogsaa at gælde for de private Vande, som ere i Enkeltmands Besiddelse. Naar vi frede Fisken, saa er det for at frede den i dens Yngletid og Legetid, og hvis vi bestemme os til at frede Fisken, gøre vi det kun, fordi vi anse det for at være nødvendigt for fremdeles og fremtidig at holde Fiskebestanden vedlige i vore Vande. Hvis vi frede en Fisk i den store offentlige Sø, men den samme Fisk har sin naturlige Legeplads og maaske kun sin eneste Legeplads i de tilstødende Grøfter med lavt Vand eller i en tilstødende oversvømmet Eng eller lav Mose, vil Fredningen i Søen eller det offentlige Vand være ganske frugtesløs, være en meget daarlig Spøg, hvis vi ikke beskytte den fredede Fisk under dens Leg paa selve Legepladsen. Man kan indvende derimod, at Legepladsen er i Privatmands Eje, men Jorden her i Danmark er ogsaa i Privatmands Eje, og aldrig har nogen knyet over, at vi ved Jagtloven have indført Fredningsbestemmelser for Harer og Høns og alle mulige andre Dyr, og at vi have forbudt Lods ejere selv at skyde dem paa deres private Jord i den Tid, Loven sætter som Fredningstid. I Fiskeriloven gaar man den ganske modsatte Vej, man indfører nominelt, paa Papiret, en Fredningstid, men man siger til den tilstødende Ejer af Legepladsen, den lave Eng eller Grøften: Men det er dig tilladt at fange den fredede Fisk paa enhver Maade, saa snart den kommer ind paa dit Territorium.

Dette paatalte jeg ved 2den Behandling. Jeg havde den Gang stillet det samme Forslag, og jeg genoptager det her. Det vil ikke være muligt hverken for den ærede Ordfører eller Ministeren eller nogen anden at paavise en eneste berettiget Interesse, der krænktes herved, eller at paavise, at man med Nytte kan gennemføre en Fredning af Fisken, naar man tillader dens Tilintetgørelse paa det Sted, hvor den skal lægge sin Leg og yngle. Ændringsforslaget gaar ud paa, at der gives Landbrugsministeren Bemyndigelse til, hvor han finder det fornødent, at inddrage saadanne naturlige Legepladser, der støde umiddelbart op til et offentligt Vand, under Lovens Fredningsbestemmelser. Ministeren er i hvert enkelt Tilfælde berettiget